

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 14/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť P. I. V., Ch., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/29/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. I. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2011 doručená sťažnosť P. I. V. (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej vyplýva, že namieta nečinnosť Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/29/2006, ktorého predmetom je návrh na zaplatenie sumy 21 528,41 € s príslušenstvom.

Z kontextu sťažovateľových námietok vyplýva, že okresný súd opakovane prerušil označené konanie vedené v jeho právnej veci, avšak Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) zaujal stanovisko, že na prerušenie konania nie je daný dôvod. Vzhľadom na uvedené ústavný súd posúdil podanie sťažovateľa ako sťažnosť na porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/29/2006.

Sťažovateľ vo svojom podaní zároveň poukázal na absenciu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a vzhľadom na to súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov z dôvodu, že sa nachádza v hmotnej núdzi. K sťažnosti na preukázanie svojich nepriaznivých osobných pomerov pripojil potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. zo 7. septembra 2011 o výške poberaných dávok v hmotnej núdzi A. I. V.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že sťažnosť neobsahuje náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ktoré sú ustanovené v § 20 ods. 1 a 3 a § 50 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona o ústavnom súde. Avšak vzhľadom na to, že sťažovateľ nemal v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu, bolo namieste najskôr preskúmať, či v prípade opravy a doplnenia formálnych náležitostí sťažnosti by boli dôvody na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažovateľovho podania je zrejma jeho nespokojnosť s dĺžkou konania a s postupom okresného súdu v jeho právnej veci. Ústavný súd požiadal o stanovisko k sťažnosti okresný súd, ktorý vo vyjadrení z 25. novembra 2011 uviedol, že „po prerušení konania a zrušení tohto rozhodnutia Krajským súdom Prešov, bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 14.12.2011 o 13.30 hod., na ktorom vo veci rozhodne.

Úkony urobené v spise 9 C 29/2006:

- *neúplný návrh bol podaný 23.11.2006*
- *výzva na odstránenie väd podania dňa 24.11.2006*
- *doplnenie 14.12.2006*
- *18.1.2007 a 5.2.2007 výzva na predloženie dokladov na rozhodnutie o oslobodení od platenia súdnych poplatkov,*
- *19.2.2007 predloženie potvrdenia o majetkových pomeroch*
- *30.3.2007 uznesenie o prihnaní o oslobodení od SP nad sumu 10.000,- Sk*
- *2.4.2007 vyrubení súdny poplatok*
- *11.4.2007 odvolanie žalobcu proti uzneseniu o vyrubení SP*
- *20.4.2007 spis zaslaný na KS Prešov na rozhodnutie o odvolaní*
- *13.7.2007 vrátený spis - zmenené rozhodnutie na oslobodenie od SP nad sumu 5.000,- Sk*
- *19.7.2007 výzva na zaplatenie SP vo výške 5.000,- Sk*

- 30.7.2007 zaplatený SP
  - 7.8.2007 zaslanie výzvy + poučenie účastníkom konania
  - 15.8.2007 vrátená výzva od žalovaného
  - 16.8.2007 zistené cez OR, že na žalovaného je vyhlásený konkurz od 2.9.1999
- + zaslaná výzva úpadcovi
- 12.10.2007 prerušené konanie uznesením pre vyhlásenie konkurzu
  - 26.10.2007 odvolanie žalobcu proti uzneseniu o prerušení konania
  - 6.11.2007 spis na KS v Prešove
  - 3.3.2008 doručený spis z KS, uznesenie o prerušení konania zrušené, predčasne rozhodnutie o prerušení konania
  - 10.3.2008 výzva správcovi konkurznej podstaty či pohľadávka uplatnená žalobcom v rámci konkurzného konania
  - 20.3.2008 odpoveď správcu konkurznej podstaty - žalobca neuplatnil a SKP nedáva súhlas k pokračovaniu konania
  - 9.6.2008 termín pojednávania
  - 9.6.2008 návrh žalobcu na pripustenie ďalšieho účastníka konania - SKP
  - 6.8.2008 pripustený SKP do konania na strane žalovanej
  - 1.10.2008 výzva účastníkovi SKP na vyjadrenie
  - 14.5.2009 dožiadanie na výsluch SKP Okresným súdom Bratislava I.
  - 15.12.2009 vrátený spis z OS Bratislava I. - nedostatočný výsluch SKP
  - 1.3.2010 výzva SKP na presné oznámenie, či eviduje prihlásenú pohľadávku žalobcu a či ju prijal do konk. konania alebo poprel
  - 9.3.2010 odpoveď SKP
  - 28.6.2010 stanovený termín pojednávania, neprišiel SKP
  - 27.9.2010 výzva KS v Košiciach či eviduje v konkurznom spise prihlásenú pohľadávku žalobcu
  - 5.11.2010 odpoveď KS, že pohľadávku neevidujú
  - 19.11.2010 prerušené konanie uznesením
  - 8.12.2010 odvolanie žalobcu
  - 28.3.2011 zaslaný spis na KS v Prešove
  - 4.7.2011 vrátený spis z KS Prešov

- 25.8.2011 doručované rozhodnutie účastníkom konania
- 14.12.2011 vytýčený termín pojednávania“.

Nadväzne na to ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že 14. decembra 2011 bolo o návrhu sťažovateľa okresným súdom meritórne rozhodnuté tak, že okresný súd žalobu zamietol.

Ústavný súd na základe svojej konštantnej judikatúry berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (III. ÚS 204/09).

Ak ústavný súd dospeje k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)], nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

K týmto ustáleným právnym názorom ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou poznamenáva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04)].

Z chronológie úkonov vykonaných okresným súdom v sťažovateľovej veci ústavný súd nezistil dlhšie obdobia nečinnosti okresného súdu, ktoré by bolo možné považovať za príčinu prieťahov v súdnom konaní, keďže okresný súd postupne realizoval viaceré úkony na účely zistenia skutočností potrebných na rozhodnutie vo veci (napríklad nariadil termíny pojednávania, žiadal o vykonanie výsluchu správcu konkurznej podstaty iný okresný súd, výzvou sa obrátil na Krajský súd v Košiciach na účely zistenia, či pohľadávka sťažovateľa bola prihlásená v konkurznom konaní, a podobne). Okresnému súdu možno vytknúť len neefektívny postup spočívajúci v prerušení konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti A., spol. s r. o., ktorá je v posudzovanom konaní v postavení žalovaného v 1. rade. Krajský súd totiž najskôr uznesením č. k. 11 Co/92/2007-47 z 30. januára 2008 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 9 C/26/2006-38 z 12. októbra 2007 z dôvodu, že okresný súd neaplikoval správny právny predpis, a neskôr zase krajský súd uznesením č. k. 11 Co/23/2011-129 z 31. mája 2011 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 9 C/29/2006-104 z 19. novembra 2010 z dôvodu, že v danom prípade neexistujú dôvody na prerušenie konania.

Podľa názoru ústavného súdu opísaný neefektívny postup okresného súdu síce prispel k predĺženiu konania, avšak s prihliadnutím na rýchly postup krajského súdu rozhodujúceho o odvolaniach sťažovateľa proti rozhodnutiam okresného súdu o prerušení konania túto skutočnosť nemožno považovať za dostatočný dôvod na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V okolnostiach danej veci totiž na dĺžku konania vplývali aj iné skutočnosti, napríklad podanie neúplného návrhu sťažovateľa, ktorý vyžadoval následnú opravu a doplnenie na základe výzvy okresného súdu, ďalej dodatočné rozšírenie okruhu účastníkov konania na strane žalovaných návrhom sťažovateľa a tiež podanie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov sťažovateľa, o ktorom mohol okresný súd rozhodnúť až po zistení jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov. Ústavný súd preto dospel k záveru, že postup okresného súdu, ktorého neefektívnosť spočívala v nesprávnych rozhodnutiach o prerušení konania, signalizuje len ojedinelý prieťah, ktorý však svojou intenzitou relevantne nezasiahol do sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov. Následne pri svojom rozhodovaní ústavný súd zobral na zreteľ aj vydanie rozsudku vo veci samej okresným súdom.

Vzhľadom na to, že argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie podania a ani rozhodovať o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom na základe jeho žiadosti, a z toho dôvodu sa ani podrobnejšie nezaoberal zisťovaním podmienok na ustanovenie takéhoto právneho zástupcu.

Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol, vyhodnotiac ju ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd však pripomína, že prípadné dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietáhov v súdnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2012